

554.

Отъ Прилепски те села.

Кога да дойдатъ сватови.

Добре дойдофте бѣли свато'и,
Добре дойдофте, добро седнафте!
Даль донесофте що сме зборвале
Кило пченица и печеница,
Водило месо и печеница.

555.

Кога да седнатъ сватови-те.

Редумъ по редумъ свато'и,
Китумъ по китумъ чваница,
Ке да поминитъ моме-то,
Да ке съ судитъ съ момче-то:

Оти ꙗ цѣрвенъ пѣрстен-отъ,
Оти ꙗ шумень венец-отъ,
От' се кѣрпени чевли-те.

556.

Друга.

Изникнала комоника
Потъ неа ꙗ млатъ неженетъ,
За вода ꙗ той жедень;
Кой му по пѣтъ поминуеть,
'Се му нему нарѣчуеть:
„Како знаитъ мой-отъ татко,
Той вода да донеситъ.“
И ете го неговъ татко,
Вода нему не му носитъ,
Той му носитъ суво грозѣ,
Суво грозѣ леблеби. *)

Изникнала комоника,
Потъ неа ꙗ млатъ неженетъ,
За вода ꙗ той жедень:
„Како знаитъ мало моме,
Вода тоа да донеситъ,
До отжедитъ моя жедость,
Да охладитъ мое гѣрло.“
И ето го мало моме,
Вода моме кай му носитъ.
Си съ напи, съ охлади,
И сѣрце си овесели.

557.

Отъ В. Б.

Потай ся ясно слѣнце,
Постой и погѣдай

Ка са чедо дели
Отъ рождена майка,

*) Еднаво и за майка, братья, сестра.